

Κροῦσματα "ἠθικολογίας" παρουσιάζονται στὸν χῶρο τῆς Λογοτεχνίας μας. Π.χ. ἄφθονο δημοσιογραφικὸ μελάνι χύνεται γιὰ νὰ ἐπικριθῆ ὁ γνωστός λογοτέχνης Γεώργιος Ἰωάννου, διότι στὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ "Τράμ" δημοσίευσε διήγημα μὲ τίτλο "Τὸ ξεσκάτωμα". Εἶναι πρῶτο-εργο, ζοῦμε στὸ 1973 καὶ ὅμως ἐπιβιώνουν ἀκόμη αὐτοὶ ποὺ θεωροῦν ὠρισμένες λέξεις "ταμποῦ" καὶ ὠρισμένα θέματα "ἀκατάλληλα". Ἀλλοίμονό μας ἐάν ἡ Τέχνη ἦταν ραμμένη στὰ μέτρα τῆς μικροαστικῆς ἠθικῆς, τότε θὰ εἴχαμε ὀπισθοδρόμηση ὄχι πρόοδο. Ἡ διαφορά τῆς ἠθικῆς ἀπὸ τὴν τέχνη εἶναι ὅτι ἡ ἠθικὴ ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο μίαν ἐποχὴ πρὸς τὰ πίσω, ἐνῶ ἡ τέχνη μίαν ἐποχὴ πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Σὰν δεῦτερο κροῦσμα "ἠθικολογίας" θεωροῦμε τὴν ἀξίωση ὀλιγαρίθμων κληρικῶν ὅπως "ἡ σύγχρονη Νεοελληνικὴ Τέχνη νὰ πηγάζῃ ἀπὸ τὸ Ἑλληνοχριστιανικὸ Ἰδεῶδες". Δέν μᾶς ἔφθαναν τὰ κηρύγματα περὶ "σοσιαλιστικοῦ ρεαλισμοῦ", τώρα ἔχουμε καὶ τὸν "χριστιανικὸ ρεαλισμό". Νὰ δοῦμε τί ἄλλο θὰ μᾶς σερβίρουν.

Σὰν τρίτο-καὶ τελευταῖο, πρὸς τὸ παρόν-κροῦσμα "ἠθικολογίας" ἔχουμε τὴν ἐπίθεση κατὰ τῶν Ἐπιχορηγήσεων τῆς Φόρντ καὶ τῶν χορηγιοληπτῶν τῆς. Ἀλλὰ γι' αὐτὸ τὸ θέμα θὰ διαβάστε στὴν 14ῃ σελίδα τὴν "Ἀνοικτὴ Ἐπιστολή" τοῦ Ν. Δανδῆ "πρὸς τοὺς ἐπικριτὲς τῶν Ἐπιχορηγήσεων τῆς Φόρντ". Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες μας ἐπιθυμοῦν, μποροῦν νὰ μᾶς στείλουν τίς κρίσεις τους γιὰ τὸ κείμενο τῆς "Ἀνοικτῆς Ἐπιστολῆς" καὶ διὰ τὸ ὅλο θέμα τῆς Ἐπιχορηγήσεων καὶ Βραβείων πρὸς τοὺς λογοτέχνες (ἂν πρέπει νὰ δίνωνται, ἀπὸ ποιούς κλπ.) :-